

SANTA MARIA DE MONTSERRAT, PREGUEU PER NOSALTRES

Els cristians d'aquest país no podem perdre de vista la tendresa i la poesia del "patronatge" de la Mare de Déu de Montserrat. "Catalans: en la muntanya de Montserrat i en la devota imatge que allí es venera teniu la vostra Mare". Declarà el Papa Lleó XIIIè, ara farà cent anys. En fer aquesta afirmació el Papa no creava una relació artificial. Expressava un fet cultural i religiós vigent des de fa segles. Una manera, la nostra, de viure la fe.

Ara som a l'època de les desmitificacions saludables i també de les simplificacions i dels oblitats injustos. Però -per bé i per mal- no es pot entendre la nostra història col·lectiva sense fer atenció a la vivència de la fe cristiana, i a l'acció de l'Església.

L'aportació dels cristians a la construcció de la ciutat terrena té tan gruix que es un blanc fàcil per a la crítica. Però tampoc és raonable limitar nos a donar pas als complexos de culpabilitat històrica.

Montserrat es símbol de la nostra manera d'entroncar amb unes arrels seculars. Profundes i venerables. Però que no ens estalvien cap esforç. Més aviat reclamen que nosaltres, entre tots els ciutadans, siguem dels que s'apunten a acollir tothom, a rejaorenir el país, a retrobar motius d'esperança, a posar en joc la imaginació creadora, a no encallar-se en l'ambició, en l'egoisme, en el passat. Santa Maria Mare de Déu, pregueu per nosaltres, pecadors.

FESTA LITÚRGICA DE LA MARE DE DÉU

Aquest any, en coincidir la festa de la Mare de Déu en diumenge, s'ha traslladar al dissabte. Dissabte i diumenge després del Rosari (a les 7,15 de la tarda) farem la "Visita espiritual a la Mare de Déu de Montserrat".

AÏLLAMENT ANACRÒNIC

Les trobades que es vénen fent en ocasió dels treballs de l'assemblea diocesana, han tornat a posar d'actualitat una realitat pastoralment mig oblidada: les nostres comarques són una xarxa molt viva de relacions humanes en tots els ordres. En canvi, les comunitats cristianes vivim un notable aïllament.

Cadascú sembla que hagi optat per replegar-se i anar pel seu compte. I això té explicació sobretot a causa de les tensions dels anys passats. Però tant com les tensions desgasten, l'aïllament empobreix.

Ja seria hora d'apropar-nos refer la confiança, mirar de comprendre'ns i refermar els lligams. I per tal de no recaure en els errors passats, també seria hora de desprendre'ns de dogmatisme i fer créixer un gran respecte.

Pensem que si mentre els pobles de la comarca estan vinculats per tota mena de relacions, les comunitats viuen aïllades, és que no discernim els signes dels temps. I ens fem responsables de l'empobriment que se'n deriva.

RESERVEU-VOS EL PRIMER DE JUNY

Dissabte passat, la trobada de responsables dels grups de l'assemblea diocesana va aplegar un centenar de persones de tota la nostra zona. Hi va haver informacions, intercanvi entre els responsables que tracten cada tema i fins i tot es va acordar preparar una jornada de final d'etapa que aplegarà a tots els participants en els grups i els altres cristians que hi vulguin prendre part.

La trobada està prevista per diumenge 1 de juny a la tarda. Hi haurà grups de treball, celebració Eucarística i una mica de festa. Per tal que hi pugui assistir tothom, s'organitzarà un servei de guarderia.